

พระครูปรีชาปริยัติกิจ พระมหาเฉลียว กัลยาโณ ป.ธ.๔

พระครูปรีชาปริยัติกิจ พระมหาเจสียว กัลยาโณ ป.ธ.๔

พระครูปรีชาปริยัติกิจ (พระมหาเจสียว กัลยาโณ ป.ธ. ๔) เจ้าอาวาสวัดศิลามูลในปัจจุบัน แม้อายุของท่านจะล่วงเข้า ๘๐ ปีแล้ว แต่วันเวลาก็ไม่ได้ทำให้ความทรงจำอันดีงาม และความซาบซึ้งในพระคุณของหลวงพ่อดปากน้ำลบลือนไปจากดวงใจของท่านเลย ท่านได้เล่าถึงหลวงพ่อดปากน้ำ ให้ฟังด้วยน้ำเสียงแจ่มใส ชัดเจน ประหนึ่งว่าเหตุการณ์ที่ผ่านมากกว่า ๖๐ ปีนั้น เพิ่งเกิดขึ้นเมื่อวานนี้เอง

เดินตามรอยเท้าหลวงพ่อแล้วร่มเย็นตลอด

อาตมาบ้านเดิมเป็นคนตำบลสวนแตง อ.เมือง จ.สุพรรณบุรี แต่เดิมมีหลวงพ่อดองค์หนึ่ง ชื่อหลวงพ่อดโพธิ์ (ปัจจุบันมรณภาพไปแล้ว อายุ ๙๐ กว่าๆ) ท่านเป็นพระภิกษุอยู่ที่วัดพระศรีรัตนมหาธาตุ หลวงพ่อดโพธิ์ท่านเคยเจอหลวงพ่อดสดตอนมาสอนภาวนาที่วัดพระศรีรัตนมหาธาตุ ช่วงแรกที่หลวงพ่อดสดมา ท่านเห็นเด็กเอารั้วมาเลี้ยงที่บริเวณวัด ซึ่งใต้พื้นดินนั้น หลวงพ่อดสดเห็นมีพระพุทธรูปอยู่ จึงบอกเด็กๆ ว่าอย่าเอารั้วไปเลี้ยงตรงนั้น เพราะมีพระพุทธรูปอยู่เดี๋ยวจะเป็นบาป คนแถวนั้นไม่เชื่อ พอขุดลงไปเจอพระพุทธรูป

จริงๆ จึงเกิดความเลื่อมใสศรัทธาหลวงพ่อดสดเป็นอันมาก มาเรียน

ภาวนากันมากมาย ขนาดข้าหลวง ข้าราชการจังหวัดสุพรรณบุรีก็ยังไปขึ้นกับหลวงพ่อดล ภายหลังทางสมุหเทศาภิบาลเห็นคนไปปฏิบัติกันมากเกรงว่าจะเป็นการช่งสู้มกำลัง ทางสมเด็จพระวันรัตจึงขอให้หลวงพ่อดลท่านไปอยู่วัดโพธิ์ แล้วต่อจากนั้นท่านก็ได้ธรรมกายที่วัดโบสถ์ (บน) บางคูเวียง หลังจากเจ้าอาวาสวัดปากน้ำว่างลง สมเด็จพระวันรัตก็ให้หลวงพ่อดลไปปกครองดูแลวัดปากน้ำ หลวงพ่อดลโพธิ์เป็นลูกศิษย์หลวงพ่อดลได้เรียนกรรมฐานกับหลวงพ่อดลด้วย

เมื่ออาตมาบวชเป็นสามเณร ที่วัดโคกยายเกตุ จ.สุพรรณบุรี ตอนนั้นอายุ ๑๘ ปี ปี พ.ศ.๒๔๔๐ เมื่อบวชแล้วหลวงพ่อดลเรียกให้ไปอยู่ด้วย ท่านเล่าเรื่องหลวงพ่อดลให้ฟัง ครั้งสมัยที่หลวงพ่อดลมาวัดพระศรีรัตนมหาธาตุ อาตมาตอนนั้นยังเป็นเด็ก แต่ก็เกิดความศรัทธา อยากจะไปพบหลวงพ่อดล ตอนไป

อยู่ที่วัดปากน้ำ ไม่ได้ตั้งใจไปอยู่วัดปากน้ำ จะไปอยู่วัดอินทรมหาวิหาร แต่มีคนชวนไปอยู่วัดปากน้ำ พอทราบว่หลวงพ่อดลอยู่วัดปากน้ำ ก็ตั้งใจไปอยู่ที่นั่น ไปครั้งแรกปี พ.ศ.๒๔๔๑ มีพระที่ไปด้วยกัน ๓ รูป ไปถึงก็กราบหลวงพ่อดล แจ้งความประสงค์ว่าจะมาเรียนนักธรรม เรียนบาลี ท่านก็รับไว้ อยู่วัดปากน้ำก็เริ่มเรียนนักธรรม หลวงพ่อดลท่านให้เจ้าคุณสมเด็จฯ ไปสอน ตอนนั้นยังไม่ได้เป็นมหา อาตมาก็เรียนหนังสือด้วยกัน เรียนบาลีเป็นแห่งแรก ปีแรก หลวงพ่อดลท่านก็มาดูแลด้วย สมัยนั้นพระเณรยังมีไม่มาก หลวงพ่อดลท่านสอนด้วย พออยู่มาได้ ๔-๕ ปี แล้ว

ก็บวชเป็นพระภิกษุ โดยไปบวชที่วัดพระศรีรัตนมหาธาตุ หลวงพ่อไม่ได้บวชให้เพราะท่านยังไม่ได้สอบเป็นพระอุปัชฌาย์ บวชปี พ.ศ.๒๔๘๕ ช่วงนั้นพระเถรวัดปากน้ำเริ่มมีมากขึ้น พระมี ๒๐๐ กว่ารูป เณรมี ๑๐๐ กว่ารูป แม่ชีก็มี ๑๐๐ กว่า ตัวอาตมาไม่ได้

เข้าป็นักปฏิบัติในโรงงานทำวิชา แต่ก็รู้จักแม่ชีที่เข้าปฏิบัติในโรงงาน ก็เห็นที่มารุ่นแรกๆ กับอาตมาก็มีแม่ชีทองสุข แม่ชีจันทร์ แม่ชีนอม แม่ชีญาณิ แม่ชีปุก ที่มาพร้อมอาตมา มีปีเดียวกัน พ.ศ.๒๔๘๑ ก็มีแม่ชีดลวย แม่ชีตริธา ส่วนแม่ชีปุก แม่ชีเอียร ตามมาในภายหลัง

หลังจากที่สอบได้เปรียญธรรม อาตมาก็ทำหน้าที่สอนไปด้วย เรียนไปด้วยคู่กันส่วนสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ ไปอยู่วัดเบญจมบพิตรเรียนจนจบประโยค ๙ ที่นั่น อาตมาเรียนจนได้ประโยค ๔ ซึ่งเป็นช่วงที่กำลังมีสงคราม เวลาที่มีเครื่องบินมาทิ้งระเบิดก็จะเห็นเครื่องบิน บินอยู่เต็มฟ้า ผู้คนหลบมาพึ่งบารมีของหลวงพ่อดำวัดปากน้ำ โดยเฉพาะในช่วงกลางคืนคนจะหลบภัยกันมาก หลวงพ่อบอกว่า “ระเบิดไม่ลงหรอกที่นี่ ไม่ทิ้งหรอกระเบิดจะไปทิ้งที่ฝั่งพระนคร” มี ๒ ครั้ง ที่ระเบิดสะเทือนมาถึงวัดปากน้ำ คือตอนที่เครื่องบินทิ้งระเบิดที่วัดประยุร และทั้งแถวตลาดพลู แต่วัดปากน้ำไม่มีอะไรเสียหาย ในปีนั้นที่มีสงคราม วัดปากน้ำมีอาตมาสอบได้องค์เดียว หลวงพ่อบานสวดขยันโตให้ แล้วหลวงพ่อก็เลยเอาเราไปคอยรับใช้ท่าน หลวงพ่อบานคอยให้รับพระให้ท่าน หลวงพ่อเล็กให้รับเณร เวลาพระจะมาขอยู่วัดปากน้ำ หรือเวลาลงโบสถ์ก็จะช่วย

ตรวจรายชื่อว่าใครมา ใครไม่มา เวลาที่มีกิจนิมนต์อะไรต่ออะไร หลวงพ่อท่านมีอะไรท่านก็จะเรียกเราให้เรานิมนต์พระให้ท่าน เวลาหลวงพ่อลงโบสถ์ทุกเช้า พระครูปัญญาภิรัตจะคอยตรวจพระ พระครูธนิสตรวจเณร แล้วหลวงพ่อกับท่านก็จะนั่งเป็นประธาน ท่านให้อโวาทอย่างเดียว

อาตมาประทับใจเรื่องเทศน์ของหลวงพ่อกว่าที่สุดก็เรื่องเกี่ยวกับการทำภาวนาให้ถึงธรรมกาย ที่มารุ่นเดียวกับอาตมาตอนนี้มีรณภาพหมดแล้ว เหลืออยู่รูปเดียวคือสมเด็จช่วง การรับกิจนิมนต์ของหลวงพ่อกับหลวงพ่อก็ให้อาตมานิมนต์พระที่ไปกับท่าน กิจนิมนต์มีฉันเช้า ฉันเพล มีคณินิมิตต์ไปท่านก็ไป ไปฉันไม่เทศน์หรอก ท่านไปก็ไปนั่งสวดมนต์ มีครั้งหนึ่งอาตมาไปกับหลวงพ่อกับฉันเพลแถววงเวียนใหญ่ พอไปถึงบ้านโยมหลวงพ่อก็นั่งสวดมนต์ ฉันเสร็จแล้วก็กลับวัด ถ้าขอพระของขวัญท่านท่านไม่ให้ไม่ได้ติดยามไป จะเอาให้ไปเอาที่วัด เวลากิจนิมนต์ไปงานแต่งท่านก็ไปสวดชยันโตและให้อโวาท อาตมาเคยไปกับท่าน ในงานพิธีที่เมืองนนท์ มีหญิงสาวของโยมที่มาช่วยงานที่วัดปากน้ำ เคยมาอยู่วัดปากน้ำชื่อ เจียม พอย้ายออกไปอยู่ข้างนอกก็ไปแต่งงานที่เมืองนนท์ เขาก็มานิมนต์ไปงาน

หลวงพ่อกับท่านก็สวดชยันโตและให้อโวาทคู่บ่าวสาวให้บทพรवास ๔ ลัจจะ ทมะ ชันติ จาคะ แล้วท่านก็ขยายความให้

ศาลาที่หลวงพ่อสวด เคยมาเทศน์ ณ วัดพาสูการาม

มีสัจจะซึ่งกัน ให้อด
ทนกันขยายธรรม
เหมือนในพระไตร-
ปิฎก ให้โอวาทเสร็จ
ท่านก็กลับทุกวันนี้
อาตมาก็นำแบบ
อย่างที่หลวงพ่อสอน
มาใช้ เวลามีญาติ
โยมนิมนต์ไปงาน

วัดผาสุกราม

แต่งงานก็ใช้บทรวาสาธรรมเหมือนกัน

อาตมารู้จักหลวงตาสังวาลย์ที่มาจากวัดบางปลา มาเป็นผู้ปกครอง
ที่วัดผาสุกราม มาสร้างศาลาขึ้น ซึ่งสมัยนั้นหลวงพ่อสด ท่านได้มา
ช่วยสร้างศาลาและเทศน์ให้ญาติโยมฟังด้วย หลวงตาสังวาลย์เมื่อสร้าง
ศาลาเสร็จก็กลับไปปฏิบัติกับหลวงพ่อบุญในโรงงานทำวิชา อยู่วัดปากน้ำ
จนมรณภาพ เป็นพระภิกษุที่มาจากวัดบางปลา สมัยที่หลวงพ่อสดไป
สอนธรรมครั้งแรกที่วัดบางปลาเป็นหนึ่งในบรรพชิตที่เป็นธรรม แล้ว
ก็ตามหลวงพ่อสดมาอยู่วัดปากน้ำ อีกองค์หนึ่งที่มาจากวัดบางปลาคือ
สามเณรจำเนียร ซึ่งเป็นที่โปรดปรานของหลวงพ่อสดมาก เพราะเป็น
เณรที่คล่องแคล่วดี ตอนบวชเป็นพระ หลวงพ่อยังมาเป็นคู่สวดให้ที่วัด
บางปลาด้วย หลังจากบวชแล้วก็ตามหลวงพ่อกลับไปอยู่วัดปากน้ำไป
ช่วยทำวิชาในโรงงาน องค์ที่หลวงพ่อส่งมาเป็นเจ้าอาวาสวัดลำพญา
ปัจจุบันนี้ทั้ง ๒ องค์มรณภาพไปแล้ว อีกองค์เป็นคนวัดไผ่หูช้าง บางเลน
ชื่อหลวงพ่อใส บวชที่วัดไผ่หูช้างแล้วก็ไปเรียนวิชาธรรมกายกับหลวงพ่อ
สดที่วัดปากน้ำ องค์นี้เก่งด้านวิชา หลวงพ่อสดส่งไปสอนธรรมที่
จ.ระยอง อยู่ทำวิชากับหลวงพ่อสดจนหลวงพ่อมรณภาพ หลังจากนั้น

ท่านก็กลับมาเป็นเจ้าอาวาสวัด
ไผ่หูช้าง ปัจจุบันก็มีมณฑปแล้ว

การมาอยู่วัดศิลามูลแห่งนี้
ก็เพราะหลวงพ่อสวดสั่งให้มา อาตมา
อยู่กับหลวงพ่อถึงปี พ.ศ. ๒๔๙๗
สมเด็จพระวันรัตไปขอหลวงพ่อวัด
ปากน้ำให้อาตมามาอยู่ที่วัดศิลามูล
บอกว่าว่างเจ้าอาวาส หลวงพ่อจะ
ส่งองค์อื่นมา แต่สมเด็จพระวันรัต
ปฏิเสธ ท่านไม่เอาองค์อื่น หลวงพ่อ
สวดก็เรียกอาตมาไปคุยถึง ๓ ครั้ง
อาตมาก็จะไม่เอาเหมือนกัน ครั้น
สุดท้ายท่านบอกเออให้ไป พอได้รับ
ปากกับเขาแล้ว เมื่อตกลงก็ต้องไป
สมเด็จพระวันรัตท่านมาส่งขึ้นรถไฟ
ที่จั้วราย แล้วมาลงเรือตามแม่น้ำ
ท่าจีน จากจั้วรายมาถึงวัด ๔ ชั่วโมง
คือสมเด็จพระวันรัตไปขอหลวงพ่อสวดถึง

๓ ครั้ง อาตมาก็ทำตามคำสั่งของหลวงพ่อสวด มาครั้งแรกก็มีพระลูกวัด ๒๕
รูป ดูแลทำนุบำรุงพระศาสนา อาตมานำหลักการสอนของหลวงพ่อมา
ใช้ในการสร้างวัด บริหารวัด ทุกวันพฤหัสบดีก็สอนภาวนา เอววิชา
ธรรมกายของหลวงพ่อสวดมาสอน เหมือนที่วัดปากน้ำ ตอนนี้อาตมาก็อายุ
๘๐ ปีแล้ว ฟังเงาเดินตามรอยเท้าหลวงพ่อแล้วชีวิตร่มเย็นตลอด

